

RETTELSESBLAD

Erstatter svarnotat af den 11. oktober 2010

Spørgsmål til Naalakkersuisut: Fungerer landstingslov nr. 7 af 11. april 2003 om ligestilling af kvinder og mænd efter hensigten og hvorledes sikrer Naalakkersuisut at loven overholdes?**Her tænkes særligt på paragrafferne 1, 3, 4.**

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat.

(Medlem af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender Maliina Abelsen)

Tak til Naaja Nathanielsen for et vedkommende spørgsmål, der lægger op til en nødvendig debat om, hvilke mål vi i Grønland bør sætte for ligestillingsområdet.

Indledningsvis vil jeg gerne fremhæve, at Naalakkersuisut har som vision at skabe et samfund baseret på lige værd, hvor kvinder og mænd har lige muligheder, og hvor diversitet bliver set som en styrke. Derfor er forskellighed en integreret del af vores lighedsprincip. Naalakkersuisut ønsker et samfund, hvor kvinder og mænd kan leve det liv, de ønsker, og hvor traditionelle forventninger til kønsroller ikke står i vejen for udnyttelsen af vores menneskelige ressourcer.

Naalakkersuisut opfatter ligestilling mellem kvinder og mænd som en konstruktiv måde at udvikle vores samfund i en positiv retning. I internationale analyser bliver graden af ligestilling i et samfund fremhævet som en central vækstindikator, fordi ligestilling skaber rammer for, at et samfund drager fuld nytte af dets samlede kompetencer.

I Naalakkersuisut mener vi, det er vigtigt at analysere samfundsudviklingen i et ligestillingsperspektiv, i og med udviklingen i samfundet ofte påvirke kvinder og mænds livssituation forskelligt. Eksempelvis kan vi se en tendens til en potentiel ubalance i vores samfund, når veluddannede kvinder bosætter sig de steder, hvor der er gode job- og uddannelsesmuligheder, mens mænd i højere grad bliver tilbage og falder ud af uddannelsessystemet. Undersøgelsen "Kvindens trivsel i Vestnorden" beskriver, hvordan man på Færøerne har oplevet omfattende udvandring blandt unge kvinder og affolkning af bygderne i takt med moderniseringen af samfundet. På Færøerne har man set, hvordan samfundsudviklingen påvirker kvinder og mænd forskelligt, og hvordan konsekvenserne kan ændre det samlede samfund. Disse erfaringer bør vi lære af i Grønland.

Landstingslov nr. 7 af 11. april 2003 om ligestilling af kvinder og mænd indeholder bestemmelser om, at offentlige og private virksomheder skal tænke ligestilling ind i deres politikker og planlægning. Imidlertid er lovgivningen vagt formuleret og stiller ikke konkrete krav om mainstreaming. Derfor er det Naalakkersuisuts vurdering, at tiden er inde til at revidere lovgivningen og analysere, hvordan vi kan skabe mere effekt i ligestillingsarbejdet i Grønland, fordi det vil komme vores samfund til gavn såvel socialt som økonomisk.

I 2008 gennemgik ligestillingsområdet en ressortomlægning fra Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked til Departementet for Sociale Anliggender for at fremme det socialpolitiske perspektiv på ligestillingsarbejdet. I Naalakkersuisut ønsker vi at bevare ligestillingsområdet under sociale anliggender, fordi det er vigtigt, at ligestillingsdebatten har et socialpolitisk ansigt. For eksempel er det et stort menneskeligt og samfundsøkonomisk problem, at mange kvinder bliver udsat for så grov vold, at det fører til invalidering og dødsfald. Ligestilling kan medvirke til en effektiv forebyggelse af volden mod kvinder, fordi volden i høj grad bunder i menneskesyn og kønsrolleopfattelser.

Hvad angår Naaja Nathanielsens spørgsmål omkring bestemmelserne om virksomhedsindberetninger under §§ 3 og 4 er de seneste indberetninger fra 2006. Siden da har der ikke været indhentet indberetninger pga. mangel på ressourcer og tekniske vanskeligheder – bl.a. i forbindelse med omlægningen af Grønlands Erhvervsregister. Af indberetningerne fra 2006 fremgår det, at det grønlandske arbejdsmarked er kønsopdelt i traditionelle kvinde- og mandefag, og at væsentligt flere mænd end kvinder besætter de øverste ledelsesposter på arbejdspladserne. Det fremgår ikke af sagsakterne på ligestillingsområdet, om indberetningerne er blevet brugt i konkrete initiativer, og om der har skabt mere fokus på ligestilling i virksomhederne. Umiddelbart ser det ikke ud til, at indberetningerne har været med til at fremme ligestillingen, ligesom indberetningerne ud fra de nuværende metodekrav ikke tilfører væsentlig ny viden om graden af ligestilling på arbejdsmarkedet.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at der har været mangel på kontinuitet i ligestillingsindsatserne. En ny lovgivning på området kan være med til at skabe forbedrede rammer for ligestillingen fremover og desuden sætte fokus på de socialpolitiske aspekter på ligestillingsområdet, som ikke fylder meget i den nuværende lovgivning. Den samlede vurdering fra Naalakkersuisut er, at den nuværende lovgivning på ligestillingsområdet ikke i tilstrækkelig grad har været med til at fremme ligestilling, og vi er derfor glade for, at Naaja Nathanielsens med sine spørgsmål på området får sat gang i en nødvendig debat om lovgivningen på ligestillingsområdet.

Naalakkersuisut håber på at kunne fremlægge et forslag til en samlet lovpakke på ligestillingsområdet på efterårssamlingen 2011. Det er hensigten, at den nye lovpakke skal indeholde reviderede versioner af de to nuværende love på ligestillingsområdet og være mere forpligtende i forhold til kønsmainstreaming og Ligestillingsrådets formidlende og iværksættende virksomhed.